

sigtsmæssigst, om jeg med Hensyn til de Indvendinger, det ærede Medlem gjorde mod mine Ændringer, saavel som med Hensyn til de Ændringer, han selv antydede, tog det Standpunkt at forbeholde mig at udtale mig nærmere derom til Lovforslagets anden Behandling. Jeg forudsætter herved, at der ikke bliver Tale om Udvalgsforhandling, thi ellers vilde jeg naturligvis allerede i Udvalget komme til at tage et saadant Standpunkt. Men ellers vil jeg benytte den Mellemtid, der maa komme mellem første og anden Behandling, til at overveje de Henstillinger, det ærede Medlem har gjort, og eventuelt give dem Udtryk i nye Ændringsforslag fra min Side til anden Behandling. Der vil jo saa blive Lejlighed for mig til at begrunde, hvorfor jeg mulig ikke har kunnet tage Hensyn til alt, hvad det ærede Medlem bemærkede, og for det ærede Medlem til at begrunde sin Tilslutning til mine Indvendinger eller sit modsatte Syn derpaa. Jeg tror, det er i alles vel forstaaede Interesse, at jeg hermed lader disse Bemærkninger vente.

Overfor det ærede 2det Medlem for 6te Kreds (Johansen), der særlig fremdrog Spørgsmaalet om de frivillige Auktioner, vil jeg blot sige, at det jo er et betydningsfuldt og interessant Spørgsmaal, som vi sikkert maa nærmere ind paa, men det finder jeg ikke, der er tilstrækkelig Grund til ved denne Lejlighed. Det, der her maa gøres, er at bestemme de frivillige Auktioners Forhold til Retsplejen, om de skulle ind under Retsplejen eller udenfor den. Ud over det forekommer der mig ikke at være Grund til her at optage en Forhandling om, hvorledes de bør ordnes. Efter Lovforslaget, som det forelaa efter Afstemningerne den 22. Maj, var disse frivillige Auktioner jo ganske udenfor Retsplejen. Jeg har af de Grunde, der ere nævnte i Bemærkningerne, nemlig finansielle Grunde, fundet det heldigst at trække dem ind igen under Retsplejen, idet jeg ikke har ment, at Statskassen kunde give Afkald paa den ca. $\frac{1}{2}$ Mill. Kr., eller hvor meget det er, om Aaret, den hidtil har faaet ind ved sin Medvirken gennem Retsbetjentene ved de frivillige Auktioner. Naar man nu fra anden Side finder, at dette er uheldigt, vel, saa forstaa ærede Medlemmer, at hvad det for mig er om at gøre, er ikke, om de frivillige Auktioner knyttes til Retsplejen eller ej — det er i alt Fald kun den formelle Side af Sagen —, men om Staten kan bevare de Indtægter, den har haft deraf,

eller ej. Kan dette sidste naas ad anden Vej end ved at knytte dem til Retsplejen, skal jeg ikke modsætte mig det.

Naar den ærede sidste Taler udtalte sig saa stærkt imod Lovforslagets Hovedindhold, som han gjorde, og i Forbigaaende nævnedes, at ogsaa jeg selv tidligere havde virket for en Retsreform af et videregaaende Indhold, saa er dette en ubestridelig Kendsgerning, som jeg ikke lægger Skjul paa, men tværtimod i al Beskedenhed tillader mig at regne mig til Ære. Naar jeg alligevel som Folketingsmand i Fjor har kunnet stemme for det Forslag, her foreligger, og naar jeg nu med god Samvittighed tør tilraade dem, der ellers ikke maatte føle sig bundne ved Afstemningen i Fjor, at stemme for dette Forslag, ogsaa dets Realitet, saa er det ingenlunde, fordi jeg er blind for, at der mangler meget deri af Principper, som jeg saare gerne vilde have med, og som jeg gennem mange Aar har kæmpet for — jeg nævner Anklageprincippet, Bevisumiddelbarhed, Adskillelse af den dømmende og den udøvende Myndighed —, men saa er det, fordi Lovforslaget til Trods for, at det ikke paa disse Punkter gaar saa vidt, som jeg havde ønsket det og i mange Aar har virket for, baade paa og udenfor Rigsdagen, dog indeholder saa store og betydningsfulde Fremskridt, at jeg aldrig har ment som Folketingsmand at kunne forsvare og end mindre paa den Plads, hvor jeg nu staar, vilde forsvare at nægte at modtage det. Ja, stod jeg nu overfor Valget mellem Lovforslaget, som jeg helst vilde have det, og saa dette her, saa var det en Sag for sig, men da jeg efter min fulde Overbevisning ikke har et saadant Valg, men kun, afset fra en eller anden Formalitet, har enten at tage dette Lovforslag eller intet at faa, kan jeg ikke følge det ærede Medlem i hans Tilslutning til det sidste. Dette her er saa langt bedre end intet, at jeg ikke et Øjeblik betænker mig paa at tage imod det og anbefale andre at gribe det med begge Hænder, hvorved vi selvfølgelig forbeholde os vor fulde Frihed til, paa hvilken Plads i det politiske Liv vi end maatte blive sat, senere hen at virke for en Forbedring af det Lovforslag, jeg her anbefaler dette høje Ting at vedtage. Jeg mener, at der bør gives dette Lovforslag, hvad det selv byder Borgerne: "fair trial". Der bør nu gøres et alvorligt Forsøg paa at prøve, hvorledes dette Lovforslag, ført ud i Livet, vil virke. Viser det sig saa, at det ikke virker, som jeg ønsker det, og som jeg